

det, en konference, hvor bogmarkedets aktører og Konkurrencestyrelsen fremlagde deres synspunkter.

Jeg kan konstatere, at en stort set enig branche fra forfattere over forlag til boghandlere bakker op om den nuværende delvis liberaliserede ordning, mens konkurrencemyndighederne har advokeret for en yderligere liberalisering af prisdannelsen.

Branchen mener, at den nuværende ordning er den bedste, kommercielt og kulturpolitisk, mens konkurrencemyndighederne mener, at en fri prisfastsættelse vil fremme såvel kommercielle hensyn som kulturpolitiske. Altså to modsatrettede opfattelser af mekanismerne på bogmarkedet og ikke mindst to modsatrettede holdninger til, hvilke midler der sikrer de kulturpolitiske målsætninger for bogmarkedet.

Konkurrencestyrelsen peger med afsæt i erfaringerne fra England på fordelene ved frie priser. Hvis priserne gives fri, vil det efter styrelsens vurdering betyde, at priserne på bestsellere vil falde. Det kan lokke nye læsere til og fremme impuls køb fra nogle af de nye salgskanaler, der er opstået som følge af ophævelsen af boghandlermonopolet. Avancen pr. styk vil falde, men mere salg af disse titler kan betyde, at den samlede avance fastholdes eller måske stiger.

En ulempe ved de frie priser er så, at prisen på den smallere litteratur kan tænkes at stige ved frie priser. Det er dog styrelsens vurdering, at dette ikke nødvendigvis vil betyde, at salget af den type af litteratur vil falde, fordi prisfølsomheden for den type af litteratur ikke er særlig høj.

Men vi kan ikke med sikkerhed vide, om det vil gå sådan. Der er mange forskellige faktorer, som spiller ind, og som kan være med til at tegne et helt andet billede af virkeligheden.

For det første kan vi jo risikere, at der bliver udgivet og dermed solgt mindre af den relativt smalle, eksperimenterende og nyskabende litteratur, hvormed en del af eksistensgrundlaget for denne litteraturs skabere udtørres.

For det andet kan vi jo risikere, at flere boghandlere må lukke som følge af konkurrence fra nye udsalgssteder, som vi ikke kan regne med vil sikre et bredt sortiment af kvalitetslitteratur, en opgave, som boghandlerne traditionelt har påtaget sig at løse.

Kl. 10.15

En liberalisering med disse fordele og ulemper skal sættes over for den nuværende ordning, der naturligvis også har sine fordele og ulemper.

Nu er vi i den situation, at den 3-årige dispensationsperiode udløber ved udgangen af dette år, Konkurrencerådet skal tage stilling til en eventuel forlængelse af dispensationen her i december, og Konkurrencestyrelsens indstilling sendes i høring, inden den fremsendes til rådet. Vi kender ikke på nuværende tidspunkt Konkurrencestyrelsens indstilling, men jeg vil dog godt forklarhedens skyld redegøre for regeringens holdning på området.

Det er regeringens holdning, at den nuværende dispensation fra konkurrencelovgivningen udgør en liberalisering, der indtil videre har vist sig bæredygtig, både kommercielt og kulturpolitisk. Vi vil forlænge dispensationen frem til sommeren 2006, så vi kan få et bedre overblik over virkningerne af den nuværende liberalisering og mulige nye kulturpolitiske, bæredygtige liberaliseringspotentialer samt foretage sammenligninger med andre landes støtteordninger på bogmarkedet.

Jeg vil slå helt klart fast, at hvis Konkurrencerådet skulle beslutte sig for ikke at forlænge den nuværende dispensation, som vil åbne for en fuld liberalisering af bogmarkedet, er regeringen parat til at fremsætte lovforslag, der indebærer, at den nuværende retstilstand opretholdes frem til sommeren 2006. Regeringen vil derudover nedsætte et udvalg, der dels overtager det nuværende overvågningsudvalgs opgaver, dels skal søge efter nye liberaliseringspotentialer på bogmarkedet under hensyntagen til de kulturpolitiske principper og de eksisterende økonomiske rammer.

Målet er selvfølgelig at skabe den friest mulige markedssituation, altså at man også som boghandler og som forlag skal ud og konkurrere på markedet, ligesom alle andre brancher skal. Her er der bare en kulturpolitisk dimension, man skal have med i billedet, og det er den afvejning, vi skal prøve at foretage i den tænkepause, der nu kommer.

Med hjælp af udvalgets sonderinger og forslag håber jeg, at vi i sommeren 2006 kan finde frem til en farbar vej med meget mere konkurrence på bogmarkedet, men samtidig sikre et fundament under de kulturpolitiske prioriteringer, vi har, og som sikrer udgivelsen af forskellige typer dansk litteratur. Med til det hører, at vi vil bede udvalget om at hente oplysninger om eksisterende europæiske støtteordninger på bogmarkedet og sammenligne med danske forhold.